

G.V. Wigram

Paulus als voorbeeld voor ons

Handelingen 26

Paulus is een voorbeeld voor alle geroepen heiligen, voor ware christenen – hoewel wij nooit de hoogte van zijn voorbeeld zullen bereiken. Onze zwakheden ontstaan doordat onze uitgangspunten niet volmaakt zijn. Velen die tekortschieten, zouden de uitgangspunten die ze hebben eens goed moeten vergelijken met die van Paulus. Vaak zijn ze tevreden als ze krijgen wat voorziet in hun eigen behoeften, en dat is jammer. Wat ik graag zou willen bereiken, is te bedenken wat God mij overeenkomstig *Zijn* gedachten en plannen wil geven. Paulus en zijn evangelie zijn daar het voorbeeld van. U bent deelgenoot van Gods genade en Hij wil dat u de hoogte van het Bijbelse voorbeeld bereikt. Wanneer we geen hindernissen opwerpen voor de genade, kunnen we de hoogte van het voorbeeld bereiken.

Het boek Handelingen vertelt dat Paulus geroepen werd als een dienstknecht en getuige van de dingen die hij had gezien. Bij het naderen van Damascus werd Jezus aan hem geopenbaard in licht en majesteit. Het aannemen van deze waarheid t.a.v. de Heer in de heerlijkheid, bracht de wonderlijkste gevolgen met zich mee. Van nature is de mens ver van God en heeft hij geen nauwe band met Hem, hoewel hij die *wel* zou moeten hebben. Dat is een verschrikkelijk oordeel over de mens, het voornaamste schepsel van God op aarde. Als het geweten ontwaakt, dan wil het die scheiding opheffen. Kaïn wilde in eigen kracht een einde maken aan het gescheiden zijn van God. Natuurlijk moet een mens de scheiding wegnemen, maar Kaïn kon dat niet. Iemand die onder het oordeel ligt, kan dat zelf niet tot stand brengen. Een ander moet dat doen. God doet dit door de tussenkomst van Christus.

Maar de mens kan die tussenkomst niet bewerken. We zijn daarin volkomen afhankelijk van God.

Christus heeft ons de wil van God geopenbaard en Hij heeft die voor ons volbracht. Hij heeft ons zowel de natuur van God als de wil van God doen kennen. Satan probeert de kennis van God steeds te verduisteren en zolang we niet weten Wie God is in Zijn eigen natuur, staan we niet op het ware fundament. De enige basis voor een christen is om God te kennen in Zijn ware, onveranderlijke wezen. De eniggeboren Zoon heeft Hem geopenbaard. Hij heeft onthuld wat onbekend was, namelijk het hart van God. God in Zijn eigen natuur is *liefde*.

Wie wist dat? Alleen Gods eigen Zoon wist dat en Hij is Gods wil komen volbrengen, omdat Hij de genade van Zijn hart kende voor arme, verloren zondaars. Wat was Zijn wil? Zijn wil was om in volle vrijheid Zijn verloren kinderen in Zijn armen te kunnen sluiten en uitdrukking te geven aan de machtige liefde van Zijn hart. De Mens Jezus openbaarde het hart van God en heeft bewerkt dat de eeuwige liefde van God naar ons kon toestromen. Aan eenieder van ons heeft de Heere Jezus Zich de ware Naaste betoond, zoals we zien in de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Wij hebben niemand anders nodig, als wij ons aan Zijn zorgen toevertrouwen. Hij is onze gerechtigheid geworden en God is vrij om Zijn hart te ontsluiten. God geeft mij het eeuwige leven. Hij geeft mij toegang tot de hemel. Hij geeft mij toegang tot de heerlijkheid, en in de heerlijkheid zien wij Hem Die het plan van God heeft mogelijk gemaakt door Zijn werk op het kruis.

Saulus zag dit en de heerlijkheid straalde op hem af. Het zegt echter niets over de man die hij tot op dat ogenblik was geweest. Als het hem onberoerd had gelaten en hij onder de wet was gebleven, zou de goddelijke glorie hem hebben tenietgedaan. Maar op een andere plaats zegt hij: *‘Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heer aanschouwen, worden naar hetzelfde beeld veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door de Heer, de Geest’* (zie 2 Kor. 3:18).

Laten wij bedenken dat Paulus een voorbeeld is, en dat wij op de Heere Jezus moeten zien zoals Paulus dat deed. Ieder die de Heer – hoe weinig ook – kent Hem in de heerlijkheid van de hemel, want *daar* bevindt Hij Zich. Het kleinste straaltje licht in onze ziel is het licht van de heerlijkheid van God. Dat zouden we moeten weten. Maar of we het weten of niet, dit wonderbare feit blijft hetzelfde.

Wat is het evangelie? Dat we een Heiland hebben in de hemel. Waar vinden we complete genoegdoening? In de heerlijkheid, want daar hebben we nu de Heiland. Als *Christus* alleen maar gedaan had wat van *mij* geëist werd, zou ik gerechtvaardigd zijn. Maar Hij heeft niet alleen dat gedaan, maar Hij heeft de hele

wil van de Vader gedaan. Hij heeft Gods werk volbracht (Joh. 4:34). Het werk van God was ook dat de Samaritaanse vrouw uit Johannes 4 gered werd. Wij hebben vaak zo'n pover idee van wat het evangelie is. Het evangelie is niet enkel het feit dat Christus gekomen is om ons te redden van het oordeel. God wilde mensen zoals u en ik bij Zich hebben in de heerlijkheid, zo dicht mogelijk bij Hem. Hij wilde dat niemand anders dan Christus dat werk zou volbrengen. We lezen dat het voor Christus een welgevallen was om Gods wil te doen (Ps. 40:9).

Zowel na zijn bekering, als op het ogenblik van zijn bekering was Paulus een voorbeeld (lees Fil. 3:1-14). Het was zijn verlangen de heerlijkheid te bereiken die hij gezien had en te vergeten wat achter hem lag en zich uit te strekken naar wat vóór hem lag en te jagen in de richting van het doel, de prijs van de hemelse roeping van God in Christus Jezus. Daar waar zijn geestelijke geschiedenis was begonnen, eindigde hij ook. Laten wij ons beijveren om God te leren kennen, te kennen Wie Hij is in Zichzelf. God heeft volkomen genoegdoening gevonden in Zijn eigen Zoon. Ik kan gemakkelijk al de heerlijkheden van God in ogeschouw nemen, als ik door de goede deur – de liefde van God – ben binnengegaan. De hele christelijke waarheid wordt in gevaar gebracht, als ze niet rust op dit volmaakte fundament. Ik mag rusten in de onmetelijke liefde van God.

Bron: Le Messenger Evangélique 1915-437; Titel: Paul comme modèle

